

festation, hvis bærende idé er at sende omverdenen et storslået udtryk for tanken om fred. Den kunstneriske ambition har fået navnet Fredsskulptur 1995. Men den omfatter meget og mere end den efterhånden meget omtalte stråle af laserlys. Det er en samlet manifestation af både lys og lyd i form af musik komponeret til projektet, i form af kunststillinger af en række internationale kunstnere og undervisning for børn og unge.

Hvad det sidste angår, er en række amtscentraler, skoleklasser, efterskoler, højskoler og ungdomsskoler involveret i projektet. F.eks. fortæller Amtscentralen i Ringkøbing Amt, at den har udvalgt fire 8.-klasser, der skal samarbejde med lokale billedkunstnere og skuespillere om et kunstnerisk projekt under overskriften »Fried, Befrielse«. Det indgår også i planen, at klasserne og kunstnerne skal samles under lysstrålen den 4. maj. Der vil desuden blive arrangeret foredragsrækker og meget andet.

Fredsskulptur 1995 har som sagt været under forberedelse meget, meget længe. Projektet har fra mange sider mødt både velvilje og opbakning, også her i Tinget fra de politiske partier, fra Venstres hr. Thor Pedersen til formanden for Folketingets Kulturudvalg, socialdemokraten fru Hanne Andersen.

Men naturligvis må et utraditionelt projekt som dette også ægge til debat; sådan er det i et demokratisk Danmark. Debatten er simpelt hen demokratiets hjørnesteen. Igen: Vi skal ikke nødvendigvis være enige, men vi skal have respekt, vi skal have tolerance også over for meninger og synspunkter, som vi ikke deler. Ytringsfriheden skulle aldrig trædes under føde her i det danske parlament.

Det er derfor vigtigt at lytte til den aktuelle debat, og det er vigtigt at vise dyb respekt for de følelser, som den 4. maj vækker. Men jeg synes måske nok, at jeg har lov at sige, at den løbende pressedebat i en række tilfælde er kommet på afveje.

Der er tale om, at de tilskud, som projektet har fået, er blevet tildelt i fuld åbenhed og fuld offentlighed. Der er kommet beløb fra Statsministeriet, fra Kulturministeriet, fra Kulturfonden, fra Erhvervsministeriet, Miljøministeriet og fra det daværende Turist- og Kommunikationsministerium. Der er kommet beløb fra kommuner og amter og fra en lang række private fonde, herunder Kulturbymodningen.

Med hensyn til tilskuddet fra Kulturministeriet vil jeg gerne understrege, at der har været

bred enighed om, at kulturbymodningen også skulle udbredes til lokaliteter uden for hovedstaden. Statsministeren nævnte dette synspunkt i trontalen ved regeringsskiftet den 2. februar 1993, og den tidligere regering har drøftet projektet den 24. august 1994.

I overensstemmelse med dette har Kulturministeriet stillet det krav til Kulturbymodningen, at en del af bevillingen skal anvendes til at inddrage hele landet, det vil sige også landet uden for hovedstadsområdet, i kulturbymodningen. Kulturbymodningen har valgt at inddrage Fredsskulptur 1995 i kulturbymodningen, ligesom fonden har inddraget andre lokale projekter, f.eks. det store Landardprojekt i et samarbejde med Tikonprojektet på Langeland og Brandts Klædefabrik i Odense. Ved Vejle, Fredericia, Horsens og Kolding vil der blive en række større kunstinstallationer i naturen, der refererer til de fire elementer: ild, luft, vand og jord.

De 4 købstæder i Vejle Amt repræsenterer hver et af projektets 4 elementer, og færgen »Kronborg« vil foretage et besøg i hver af byerne i forbindelse med dette kulturbymodningsprojekt. Færgen »Kronborg« besøger også andre dele af Danmark som led i udbredelsen af kulturbymodningsprojektet til hele landet.

Med hensyn til de formelle aktstykker har der været aktstykker gennem Finansudvalget, hvor Fredsskulptur 1995 har været nævnt. Jeg tænker her på Statsministeriets aktstykke nr. 30 af 12. oktober 1994 og Kulturministeriets tipsaktstykke nr. 175 af 8. februar 1995. Både Folketinget og Finansudvalget har således haft rig lejlighed til at tage projektet op til drøftelse og stille eventuelle uddybende spørgsmål om de statslige bidrag indtil flere gange.

Men vigtigst for regeringen i denne debat er det, at vi både kan fejre og mindes og forny traditionerne den 4. maj på en sådan måde, at det ikke skaber politisk strid. Vi kan her i Tinget strides om mange ting, og det er også meningen med et levende demokrati, men netop i 50-året for Danmarks befrielse bør vi samles om at højtideligholde og fejre dagen på forskellig vis på forskellige steder, officielt og uofficielt. Det bør ikke gøres til et spørgsmål om partipolitik.

Ifølge det beslutningsforslag, som vi nu har på bordet, pålægges regeringen at stoppe »Linen-Lyset«. Fremskridtspartiet siger i forslaget ikke noget om, hvordan regeringen skal gøre det, men jeg må gå ud fra, at det er meningen, at det om fornødent skal ske ved en særlig lov.